

JONGE MOEDERS MET BORSTKANKER

Borstkanker is de meest voorkomende kanker onder vrouwen. Hoewel de ziekte vooral vrouwen van boven de vijftig treft, krijgen sommige jonge vrouwen er ook mee te maken. Drie moeders vertellen aan de vooravond van de jaarlijkse borstkankermaand hun verhaal.

'MIJN KIND GAF ME DE KRACHT OM KANKER TE OVERWINNEN'

Mirelle Jacobs (35) kreeg een half jaar na de geboorte van haar zoon Kelvin (5) de diagnose borstkanker.

„Ik maakte me geen zorgen toen ik een knobbeltje in mijn borst voelde. Borstkanker komt bij ons in de familie niet voor en omdat ik borstvoeding gaf, dacht ik aan iets onschuldigs als een ontstoken melkklier. Daarom ging ik nietsvermoedend onder werktijd in mijn eentje naar het ziekenhuis. Al snel was duidelijk dat het wel degelijk ernstig was, ik had een kwaadaardige tumor en een uitzaaiing in mijn lymfeklieren. Mijn eerste reactie was behoorlijk emotioneel, maar dat veranderde snel. Ik wilde zo snel mogelijk van de kanker af en kon niet wachten om aan de eerste chemokuur te beginnen. Ik wilde er alles aan doen om ervoor te zorgen dat Kelvin me zich later zou herinneren. Ik ben ervan overtuigd dat ik het door hem heb gehaald, hij gaf me kracht. De chemo's waren vreselijk. Na twee weken was al mijn haar eraf. Ik was mijn vrouwelijkheid, mijn voorkomen kwijt. Als ik in de spiegel keek zag ik een kankerpatiënt, vreselijk vond ik dat. Bovendien raakte mijn lichaam door de behandelingen uitgeput. Ik werd doodziek en kon niet meer voor Kelvin zorgen, ik kon hem niet eens vasthouden. Later zijn de tumor en mijn okselklieren verwijderd en heb ik bestralingen gehad. Ik ben ervan overtuigd dat Kelvin iets heeft meegekregen van mijn ziekte, hoe klein hij ook was. Rond een jaar had hij last van extreme verlatingsangst, hij hing veel aan mij. En nog steeds geeft hij me vaak spontaan een knuffel en pakt me vast. Ik geniet nu veel intenser van hem, met Kelvin in bad gaan is een feest. Ik maak me er niet meer druk om als hij iets stukmaakt of per ongeluk met een viltstift op de tafel tekent. Alles is vervangbaar, maar zijn moeder niet.”

'IK GING VOOR MIJN LEVEN'

Ciska Spruyt (34) was zeven maanden zwanger toen ze een knobbel in haar rechterborst ontdekte.

„Ik voelde een knobbel zo hard als een steen en wist genoeg, ik had borstkanker. Mijn vader is drager van het gen dat borst- en eierstokkanker kan veroorzaken, ik ben dat ook. De verwoestende werking van de ziekte heb ik van nabij meegemaakt. Twee tantes zijn eraan overleden, één is ernstig ziek. 'Als het mij overkomt, spring ik van een flat', zei ik altijd. Toen het zover was, dacht ik daar anders over. Ik wilde de ziekte niet laten winnen. Een zo gezond mogelijke baby op de wereld zetten, dát was mijn doel. Een week nadat ik de tumor had ontdekt, onderging ik een borstamputatie. Het gevoel dat er iets in mijn lijf zat dat eruit moest, overheerste. Ik ging voor mijn leven, niet voor mijn uiterlijk. De rest van mijn zwangerschap heb ik door de borstkanker veel intenser beleefd. Als ik Femke voelde schoppen, was dat nog specialer dan daarvoor. Twee weken na haar geboorte onderging ik mijn eerste chemokuur. 'Kom maar op!', riep ik. De chemo's waren vreselijk, zulke behandelingen wens je je ergste

vijand niet toe. Maar ik was voor het eerst moeder geworden, dat liet ik me door de kanker niet afpakken. Femke begrijpt heel goed dat ik ziek ben geweest. 'Waarom heb jij één borst en oma twee?', vroeg ze toen ze tweeënhalve was. 'Hij is ziek, de dokter gaat hem beter maken. Als hij beter is, komt hij terug', vertelde ik. Twee jaar geleden is mijn andere borst preventief verwijderd, omdat ik een kans groot was dat de ziekte terug zou komen. Inmiddels heb ik implantaten. Mama's borsten zijn dus weer beter, redeneert Femke. Wat kanker is hoeft ze echt nog niet te weten, zo is het ook goed."

'ELKE DAG IS EEN CADEAUTJE'

Astrid Groot (39) kreeg twee keer borstkanker. Na de eerste diagnose volgden acht chemokuren. De ziekte keerde terug toen ze 35 weken zwanger was.

„De eerste keer dat ik de diagnose borstkanker had gekregen, praatte ik met onze kinderen Sven en Femke open over mijn ziekte. Ze waren toen vijf en zeven. Sven vroeg of ik doodging. 'Dat weet ik niet', zei ik eerlijk. Inmiddels heb ik geleerd dat het beter is om je kinderen alleen de vaststaande feiten te vertellen en ze te beschermen tegen alle onzekerheden. Ik heb ze nooit verteld dat ik, na de tweede keer borstkanker, te horen kreeg dat ik in de laatste fase van mijn leeftijd zat, dat was voor hen een ongrijpbaar begrip. Die tweede diagnose borstkanker kwam in de vijfendertigste week van mijn zwangerschap, die zich totaal onverwacht aandiende. Hoewel Fleur gewenst was, was de ontdekking dat ik zwanger was een schok. Vanwege de chemo was ik vervroegd in de overgang geraakt en kon ik niet zwanger worden. Blijkbaar had zich dat na de chemo's hersteld. Het was ook raar, Fleur was geboren en ik zou er straks niet meer zijn. Tegen dat idee verzette ik me niet, ik wilde niet dat de ziekte met me aan de haal ging en dat mijn energie in boosheid wegvloede. Ik had een uitzaaiing in mijn borstbeen. Het protocol van het AMC schreef een behandeling voor die mijn leven iets zou rekken. Een behandeling met een middel dat de kans op uitzaaiingen met meer dan de helft zou verkleinen en het verwijderen van mijn borstbeen, vielen buiten het budget en dus buiten het protocol. Uiteindelijk was een arts van de Daniël den Hoed Kliniek in Rotterdam wel bereid me die behandeling te geven. Dat heeft mijn leven gered. Elke dag die ik nu met mijn kinderen heb, is een cadeautje."

Astrid Groot schreef over haar ervaringen het boek 'Het verhaal achter de littekens', ISBN 9789051794328, uitgeverij Gopher.

CIJFERS

Borstkanker komt bij een op de negen vrouwen voor. Jaarlijks zijn dat er meer dan twaalfduizend. De sterfte aan borstkanker daalt sinds een jaar of vijftien gestaag. Afgelopen jaar stierven er nog 3180 vrouwen aan (een daling van vijf procent ten opzichte van 2006) en was het niet langer dodelijkste vorm van kanker onder vrouwen. Dat is nu longkanker. De meeste borstkankerpatiënten zijn ouder dan vijftig jaar. Ongeveer 25 procent is jonger. Slechts twee procent van de patiënten is jonger dan 35 jaar.

ANGST

Om aandacht te vragen voor borstkanker is oktober sinds vijf jaar borstkankermaand. Hoewel het initiatief de bewustwording omtrent de ziekte moet vergroten, constateert KWF Kankerbestrijding dat het ook de angst voor de ziekte onder met name jonge vrouwen vergroot. Om die reden besteedt de organisatie dit jaar aandacht aan fabels en feiten, zoals het feit dat borstkanker vooral oudere vrouwen treft. Meer informatie op www.strijdtegenborstkanker.nl.

© 2008 Mandy Pijl